A Dauron tenger rengeteg veszélyes lénynek és állatnak ad otthont, de az elmúlt századok talán legnagyobb fenyegetését az itt hajózó népekre mégsem a démoncápák jelentették, hanem a tenger farkasai, egy Vadork törzs a Viharkeltők. Mióta megvetették a lábukat a tengeren és kitanulták a hajózás valamint a hajóépítés fortélyait kevés ellenfelük akad. Habár hajóik inkább mondhatóak vitorlásoknak, mint hadi gályáknak, valamint nem restek akár kézi erővel evezve hajtani magukat, ha csatára kerül, sor mégis felveszik a versenyt a nagyobb hajókkal, hiszen mozgékony eszközök, amikről pillanatok alatt a kiszemelt zsákmányra vetik magukat a matrózok.

Szent állatuk a cápa és szívesen díszítik nem csak hajóikat, hanem saját testüket is a tengeri ragadozót ábrázoló motívumokkal. Minden nagyobb csatáról és eseményről megemlékeznek bőrükön, hogy halálukkor lenyúzzák és tetteikkel díszítsék fel utódaik páncéljaikat, hajóikat. Úgy hiszik, hogy ilyenkor velük hajózik ősük ereje is. Ezeknek az emlékeknek a megörökítése az énekmondók nemzettségének feladata, míg a férfiak dalolnak a nők tűvel és tintával dolgoznak.

A törzs tagjai akkor érdemlik ki melléknevüket, ha valami olyan tettet hajtanak végre, ami méltó a megemlékezésre, ezzel is jelezve első nagy tettüket és ezt a nevet büszkén viselik, hiszen ki kellett érdemelni. A nevet erővel, furfanggal vagy kitartással tudják megszerezni maguknak. Utódaik sok esetben nem is hivatkoznak rájuk másképp, mint melléknevükön.

A törzs központi menedéke egy valaha zátonyra futott hatalmas ősi hajó, amit Sárkányszirtnek neveznek, és amihez ők maguk építettek még fából, csontból, bőrökből és egyéb tengeri alapanyagokból úszó szigeteket. Valójában a hajó nem zátonyra futott, hanem lezuhant még a másod korban, de erről a Viharkeltők nem sokat tudnak, őket Vordak vezette ide a legendák szerint. A hajó mélyen jó két tucat lábnyira merül el a víz alatt és még egyszer ennyi, ami kilátszik belőle. Sokévnyi munkának köszönhetően a víz alatti részeket leszigetelték, hogy a tenger ne törhessen be és kiszárították, így azok is lakhatóak illetve felhasználhatóak egyéb célokra.

Horizont város alapítását követő két évtizedben több alkalommal volt nézeteltérés és még fizikai összecsapás is a két nép között, de először a közös ellenfél majd a közös tisztelet asztalhoz ültette a város királyait és a Viharkeltők törzsfőjét Csontszilánk Gazurt, aki a kölcsönös megegyezést követően hátára tetováltatta a három király jelképét, ami mai napig a törzsfő hajójának dísze. A tárgyalást követően egységesen léptek fel a Keleti Barbárok hordáival szemben és sikeresen vissza is szorították őket, ezt a napot közösen ünneplik a kikötőben.

A várossal kötött megállapodás alapján, aki Horizont zászlaja alatt hajózik, az biztonságban van a Dauron tenger vizein, mindenki másra szabadon csaphat le a törzs. Az így szerzett javakat pedig szívesen látják a kereskedők, hiszen megbízható üzleti partnernek bizonyultak az orkok habár a vagyonról és a tulajdonról néha mások az elképzeléseik, mint az embereknek. Az elmúlt generációk alatt összecsiszolódtak a szokások, legalábbis a városon belül. Ezen felül kölcsönös segítségnyújtásról biztosította egymást a két fél, ami azt jelenti, hogy minden külső támadással szemben együttes erővel lépnek fel.

Viharkeltők törzsfője nemrégiben hunyt el a pozíciót pedig hagyományosan a rátermettebb kapta. A rátermettséget próbákkal vizsgálják, ami felett a Sámán nemzettség családfői illetve a még életben lévő törzsfő bíráskodnak, ugyanis a következő törzsfőt még előző életében kiválasszák (ha tehetik), hogy bele tanulhasson a feladataiba. Az első próba kitartásé, 200 szívdobbanásnyi ideig kell a víz alatt tartózkodni. Majd az ész próbája, ahol könnyű egy személyes hajót kell elvezetni egy közel egy mérföldes szakaszon ahol a törzs tagjai lándzsákkal és szigonyokkal nehezítik az útjukat. Végül pedig az erő próbája, el kell ejteni egy nagyvadat és bizonyítékot hozni a haláláról. Természetesen a törzsfői címért bárki indulhat, de a törzsfői nemzettség tagjait gaug koruk óta erre képzik, így jellemzően innen kerül ki az örökös.

A törzsfőnek a szava a törvény, azt csak az öregsámán kérdőjelezheti meg aki Vordak egyenes ági leszármazottja. A törzsfő egy fiatal 17 éves hím Ördögrája Zurrag, aki kicsivel több, mint két esztendeje örökölte meg a pozíciót, nagybátyjától. Jó viszonyt ápol a három királlyal és majd minden holdnapban találkozik is velük, vagy ő vendégeskedik Horizont városában vagy valamelyikük látogatja meg az orkokat a Sárkányszirten. Habár tény, hogy a leggyakrabban Akka Rys teszi tiszteletét a törzsnél.

Sámán nemzettség öregsámánja egy vénséges aggastyán Kékszemű Alog, már elmúlt 50 éves és fél szemére vak, nem sokáig fogja tudni megtartani a pozícióját fiatalabb kihívóival szemben. Sok esetben mond ellent Zurragnak, szerinte túl meggondolatlan és hirtelen természetű az ifjú törzsfő, ezt saját nemzettségéből is sokan rossz szemmel nézik, ezért az elmúlt két esztendőben megszaporodtak a kihívói, így az öreg elkezdett felkészülni az utolsó csatájára. A sámán nemzettség végzi el a bőrök lenyúzását és preparálását, hogy fel lehessen használni és meg lehessen őrizni az utókornak.

Viharkeltőknek négy harcos nemzettségük van, ami az ork törzsek között kevésnek számít. A harcos nemzettségekhez hasonló megbecsülésnek örvend a navigátor nemzettség, akiknek a feladata a nyílt tengeren való utazás biztosítása, sokat tanultak az embernépek technikáiból, a nemzettség vezetője Csillagszemű Galush. A harcos nemzettség feladata az élelem szerzése is, hiszen olyan hatalmas állatok elejtését, mint egy bálna nem lehet akárkire rábízni.

Énekmondó nemzettségük kisszámú csupán egy családot foglal magába. Nemzettség és családfő Viharléptű Urg, aki újító szelleméről és ötleteiről ismert. Jó viszonyt ápol Horizont népeivel és maga mellé vett két ember asszonyt is, akik eddig öt gyermekkel ajándékozták, meg akikből erős énekmondókat nevelt. Az öregsámán igen rossz szemmel nézte ezt és mikor fülébe jutott, hogy mi a terve ki akarta törni a gaugok nyakát, de Viharléptű párbajban legyőzte a sámánt így egy esztendeje férfivá avatták első félvér gyermekét. Az énekmondók asszonyai kiváló tetováló művészek és az ő feladatuk megörökíteni az utókornak minden ork nagy tettét.

Külön nemzettségbe tömörülnek a törzs kereskedői, ami szintén csupán egy nagycsaládot ölel fel. Tisztességben elmaradnak a Harcos nemzettségektől, de szerepük rettenetesen fontos, hiszen a törzs

által szerzett javakat ők cserélik el a városiakkal arra, amire a törzsnek szüksége van, legyen az eszköz vagy élelem. Mivel ők érintkeznek a legtöbbet az embernépekkel és a nemzettség egy része bent is él a városban, pontosabban a kikötőben van egy saját épületük, talán ők vették át a leginkább a szokásaikat. Így a város egyes részein nem meglepő, ha egy emberi szokás szerint öltözött ork jön szembe és biztos lehetsz abban, hogy a kereskedők nemzettségének a tagja. Vezetőjük Vergu, aki igen ravasz kereskedő hírében áll.

Hagyományosan kovács nemzettségnek nevezik azokat, akik a törzs fegyvereit és hajóit készítik, három nemzettség tartozik hozzájuk, ebből kettő feladata a hajók készítése és karbantartása, míg a harmadiké a fegyverek készítése. Az ork hajók alacsony merülésű, gyors járású eszközök, amit vitorlával és kézi erővel hajtanak meg, az ütemet pedig mindig egy a navigátor nemzettség tagja adja hozzá. A hajókhoz nem csak fát, hanem állati csontokat is felhasználnak, akár evezőnek, vitorlarúdnak. Amikor megtámadnak, egy hajót az olyan mikor egy falkányi farkas leterít egy bizont, köd leple alatt pillanatok alatt elérik a célpontot és mire az észbe kap már ork harcosok tucatjai vannak a fedélzeten készen arra, hogy mindenkit megöljenek vagy rabszolgaként elvigyék. Az elfogott hajókat vagy elcserélik valamire, vagy a kovács nemzettség tagjai felhasználják saját célokra.

Gyógyító nemzettség – ahogy a többi törzsben – nem örvend nagy népszerűségnek, tagjai éppen a páriák felett helyezkednek el tisztségben és anyai ágon követik a leszármazást, gyakran emelnek magukhoz tehetséges lányokat a páriák soraiból. Harcban szeretnek mérgekkel preparált fegyvereket forgatni. Habár megbecsülésben alul vannak, annál nagyobb szükség van rájuk egy-egy rajta ütést követően, illetve nem csak a sebek ellátásában jeleskednek, hanem mérgek és más főzetek készítésében is. Az utóbbi időben Zula a nemzetségfő sok időt tölt Zurrag és Vergu társaságában, azt beszélik, hogy valamit terveznek. Fel kívánják éleszteni a sárkány tüzét és felhasználni harci célokra. Vergu beszerzi a kátrányt és a szükséges anyagokat, a gyógyító nemzettség pedig elkészítik és agyagedényekbe töltik a matériát, ami hatalmas hővel ég és nem oltja a víz, még nem használták, de már bevetésre alkalmasak az eszközök. Zula azt reméli, hogy ezzel nagyobb megbecsülést tud szerezni nemzettségének. Amíg nem kerül, bevetésre addig jól őrzi az anyag titkát.

Számos pária nemzettség tartozik a törzshöz, köztük akadnak, otthonukból elszakad udvari orkok sőt néhány más fajú egyed is. A páriák feladatai a legalantasabb munkák elvégzése, csatában övék a legsilányabb fegyverzet, sok esetben kénytelenek maguknak készíteni, így hiányzik belőle a kovács nemzettségek szakértelme. Mind azért küzd, hogy magasabb rangra kerülhessen nemzettségük. Közülük is a legkiemelkedőbb talán Acélhátú Orz, aki mindent elkövet, hogy a Kovács nemzettségek közé emelkedhessenek és nem áll messze ettől a tisztességtől.

A Viharkeltők hérosza a Nagy Vordak a Sárkányölő. A történetek szerint Vordak nem használt fém fegyverzetet, ezért hagyományból és iránta érzett tiszteletből a törzs is más anyagokból készíti el harci eszközeit. Csontokból, bőrökből, kőből. Kardhal és Narvál orrészéből készítenek kardokat és lándzsákat, cápák fogait erősítik fa illetve csont nyélre. Laposra csiszolt kő és bálnacsont buzogányok, fejszék, dárdák, szigonyok, kések. Szintén csontból és bőrből készült vértek valamint pajzsok, ezek jellemzik a felszerelésüket.

Jellemzően mindent felhasználnak, ami a kezük ügyébe kerül. Például egy kifogott bálna húsát és belsőségeit elfogyasztják, zsírjával kenik a hajókat és készítenek gyertyákat, csontjából pedig mindennapi eszközök, hajó felszerelések és fegyverek készülnek.

Viharkeltők ősi időktől ellenségesek és gyűlölik a Keleti Barbárok népet, sokszor kerültek velük összetűzésbe akár saját maguk okán, vagy szövetségesük oldalán. Ezért az elmúlt két zászlóháborúban is a vörös hadurak oldalán bizony hadba is vonultak a Barbárok ellen. Így kaptak váratlan helyről segítséget az északi hadurak Toron és csatlósaival szemben. Valamint erős támaszai a keleti vizeken a vörös haduraknak.

Az utóbbi időben meggyúlt a bajuk a délről érkezett hajdanvolt Gorvik hajósaival, akik igaz a színfalak mögött, de agresszív terjeszkedésbe kezdtek. Területüket veszélyeztetve, érezvén Horizont vezetőivel együtt lépnek fel ellenük és szörnyistenük ellen.

Shalafi del Necro